

PARAULA I VIDA

IV Jornada diocesana: Units i compromesos

Seguint la bonica tradició bianual, el nostre Bisbat d'Urgell va celebrar la **IV Jornada diocesana**, amb un lema que a tots ens implicava: «**Units i compromesos**». Va tenir lloc el dissabte dia 15 de juny, i ens vam reunir prop de cinc-centes persones, arribades a La Seu d'Urgell de tots els racons del territori del Bisbat, perquè volíem manifestar la nostra estreta comunió en la fe i el nostre ferm compromís amb l'Església diocesana, família gran de tots. Una Jornada per alegrar-nos d'estar junts i de ser el que som, els fills i filles de Déu; per gaudir del compartir la mateixa fe en Jesús, per sentir-nos honorats de ser el Poble de Crist en marxa, que camina des de fa tants segles per les terres del nostre Bisbat. I sabent que pertanyem a una gran família, l'Església catòlica, estesa d'Orient a Occident, família de famílies. En ella hi tenim la Verge Maria, la Mare de l'Església, els sants, els màrtirs, els missioners, els religiosos i els germans de vida consagrada, els esposos i les famílies, els diaques, els preveres i els bisbes. I a tots ens presideix en la caritat el Sant Pare Francesc. Tots me'ls ha regalat Déu com a germans,

i jo em puc «gloriar» de tot el que ells viuen i fan, que m'ho aporten «en la comunió dels sants».

La Jornada va comptar amb una llarga i engrescadora aportació de **testimonis** amb els quals es va anar dibuixant un gran mosaic, el rostre concret de l'Església d'Urgell avui, on es reflectien les moltes i valuoses aportacions a la comunitat cristiana i a la societat: joves, catequesi, grups de reflexió de fe i activitats; comprensió de la Paraula, celebracions, Taizé; l'acció continuada de Càritas diocesana que ens presentava la Memòria 2018; l'escola bressol de la Parròquia de Sant Ot; la formació integral de l'escola La Salle de La Seu, que enguany celebra els 300 anys de Sant Joan Baptista de la Salle; la realitat esperançadora dels grups Txt d'arreu de la Diòcesi; i testimonis de persones que lluiten i remunten situacions difícils; la conversió d'uns musulmans a la fe; infants que ens ensenyen a pregar i adorar el Senyor... Per això després, la celebració eucarística a la Catedral fou tan viscuda. Fecunda la dels diumenges de l'any. Al final del martí, la caminada-pelegrinatge pel casc antic de La Seu, ens feia adherir simbòlicament a la proposta del Papa

Francesc «*Compartint el camí*», que invita a caminar, per acompanyar l'experiència dels migrants i refugiats que cerquen un nou lloc i una nova comunitat on refer les seves vides.

Necessitem estimar la nostra identitat catòlica, gratuïtament regalada a cadascun pel baptisme. Som de Crist i l'Església és casa nostra. Una Església que es rejoveneix per obra de l'Esperit Sant, que n'és la seva ànima. Confiem en Déu; confiem en Jesús. Podem donar gràcies per tot allò que Ell va fent misteriosament en cada un de nosaltres, i en la societat a través nostre; molt sovint, superant-nos. Som el Poble de la Pasqua, que coneixem, estimem i servim el Misteri de Crist crucificat i resuscitat, amb la Vida Nova que Ell ha inaugurat. Deixem-nos portar per l'Esperit, sense desanimar-nos ni tancar-nos. Déu sempre va més enllà dels nostres càlculs per fer-nos créixer com a persones i com a cristians. El lema de la IV Jornada diocesana, «Units i compromesos», ens ha de servir com un petit gran programa de present i de futur per a la nostra Diòcesi.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Cloenda del curs de Vida Creixent

Els membres de la Comissió permanent de Vida Creixent van celebrar el 4 de juny, a la Casa del Bisbat, la darrera de les tres reunions d'aquest curs.

Van fer una valoració de la celebració de la XXXIII Trobada interdiocesana a Montserrat del passat dia 9 de maig i van preparar la XIV Trobada diocesana Vida Creixent per al dia 8 d'octubre a Agramunt, i es va programar la visita del President de l'entitat, en Sergi Òliba, i la seva muller, per a la «tertúlia d'estiu» als jardins de la Residència Sagrada Família que es va celebrar el passat dia 9 de juliol.

Els grups de Vida Creixent a cada parròquia també han fet les seves reunions de cloenda de curs. A la foto podem veure el grup de la Pobra de Segur.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Vacances merescudes

Camí de Jerusalem, Jesús i els deixebles s'aturen al poble de Betània, per descansar a casa dels seus amics. Llàtzer, com escau al cap de casa, acull l'hoste amb manifesta joia. Marta, la germana gran, es deleix en les tasques d'obsequiar l'amic. La germana petita, Maria, asseguda als peus del Mestre, escolta com una deixeblla més.

Mirant l'escena, podem pensar: com ens en fan de bé aquestes aturades de les nostres activitats per poder descansar el nostre cos i trobar la pau en el nostre esperit! De fet, sense adonar-nos-en massa, les activitats, preocupacions i treballs de cada dia condicionen la nostra manera de viure i fins de ser.

Avui són comunament demanades les vacances. Un temps en el qual podem alliberar-nos de la rigi-

desa dels horaris, de la monotonia del treball o de la tensió de les diverses responsabilitats. Per altra part, seria una equivocació limitar-nos a interrompre les nostres activitats i, senzillament, «matar el temps». Quina pena que passéssim aquest temps de relaxació i de descans sense cap creativitat ni iniciativa.

Per això, necessitem obsequiar-nos amb el regal del descans i les vacances. No per agobiar-nos i estressar-nos més encara —que també els passa a algunes persones—. Faríem bé de preparar les nostres vacances, per aprofundir en una amistat o un amor poc cuidat durant l'any. O responant a la crida d'una vida més sana, més en contacte amb la natura. Com una oportunitat per al goig, la convivència, l'amistat... Cer-

cant algun temps de silenci per recuperar la pau i la dignitat interior.

Suggereixo, a més, que durant el descans de les vacances ens fem dues preguntes: quines són les petites coses de la meua vida que, per nervis, inquietud, precipitació, he engrandit indègudament fins a agobiar-me i no deixar-me viure en pau? O, una altra: quines són les coses realment importants a les que he dedicat poc temps i poca atenció empobrint així la meua vida?

En contacte amb la natura, amb els altres i amb nosaltres mateixos, podem descobrir Déu. I les nostres vacances esdevindran, a més, una gràcia.

Mn. Ramon Sàries

PALABRA Y VIDA

V Jornada diocesana: Unidos y comprometidos

Siguendo la bella tradición bianual, nuestra Diócesis de Urgell celebró la IV Jornada diocesana, con un lema que a todos nos implicaba: «Unidos y comprometidos». Tuvo lugar el sábado día 15 de junio, y nos reunimos cerca de quinientas personas, llegadas a La Seu d'Urgell de todos los rincones del territorio diocesano, porque queríamos manifestar nuestra estrecha comunión en la fe y nuestro firme compromiso con la Iglesia diocesana, la gran familia de todos. Una Jornada para alegrarnos de estar juntos y de ser lo que somos, los hijos e hijas de Dios; para disfrutar del compartir la misma fe en Jesús, para sentirnos honrados de ser el Pueblo de Cristo en marcha, que camina desde hace tantos siglos por las tierras de nuestra Diócesis. Y sabiendo que pertenecemos a una gran familia, la Iglesia católica, extendida de Oriente a Occidente, familia de familias. En ella tenemos a la Virgen María, Madre de la Iglesia, los santos, los mártires, los misioneros, los religiosos y los hermanos de vida consagrada, los esposos y las familias, los diáconos, los presbíteros y los obispos. Y a todos nos preside en la caridad el Papa Francisco. Todos me han sido regalados por Dios como hermanos, y yo puedo «gloriarne» de todo lo que ellos viven y hacen, que me aportan «en la comunión de los santos».

La Jornada contó con una larga y estimulante aportación de **testimonios** con los que se fue dibujando un gran mosaico, el rostro concreto de la Iglesia de Urgell hoy, donde se reflejaban las muchas y valiosas aportaciones a la comunidad cristiana y a la sociedad: jóvenes, catequesis, grupos de reflexión de fe y actividades; comprensión de la Palabra, celebraciones, Taizé; la acción continuada de Cáritas diocesana que nos presentaba la Memoria 2018; la guardería de la Parroquia de Sant Ot; la formación integral de la escuela La Salle de La Seu, que este año celebra los 300 años de San Juan Bautista de la Salle; la realidad esperanzadora de los grupos Txt de toda la Diócesis; y testimonios de personas que luchan y remontan situaciones difíciles; la conversión de unos musulmanes a la fe; niños que nos enseñan a orar y adorar al Señor... Por eso después, la celebración eucarística en la Catedral fue tan emocionante. Fecundará la de los domingos del año. Al final de la mañana, la caminata-peregrinación por el casco antiguo de La Seu, nos hacía adherir simbólicamente a la propuesta del Papa Francisco «*Compartiendo el camino*», que invita a caminar, para acompañar la experiencia de los migrantes y refugiados que buscan un nuevo lugar y una nueva comunidad donde rehacer sus vidas.

Necesitamos amar nuestra identidad católica, gratuitamente regalada a cada uno por el bautismo. Somos de Cristo y la Iglesia es nuestro hogar. Una Iglesia que se rejuvenece por obra del Espíritu Santo, que es su alma. Confiamos en Dios; confiamos en Jesús. Podemos dar gracias por todo lo que Él va haciendo misteriosamente en cada uno de nosotros, y en la sociedad a través nuestro; muy a menudo, superándonos. Somos el Pueblo de la Pascua, que conocemos, amamos y servimos el Misterio de Cristo crucificado y resucitado, con la Vida Nueva que Él ha inaugurado. Dejémonos conducir por el Espíritu, sin desanimarnos ni encerrarnos. Dios siempre va más allá de nuestros cálculos para hacernos crecer como personas y como cristianos. El lema de la IV Jornada diocesana, «Unidos y comprometidos», nos debe servir como un pequeño gran programa de presente y de futuro para nuestra Diócesis.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Confirmacions a Barbens, a la Fuliola i a Ivars d'Urgell

Diumenge dia 2 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va administrar el sagrament de la Confirmació a les parròquies de la Mare de Déu Assumpta de Barbens, de Santa Llúcia de la Fuliola i de Sant Andreu d'Ivars d'Urgell. Estigué acompanyat en les tres celebracions pel Rector de les parròquies, Mn. Carles Albert Ospina, i per Mn. David Codina. A la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Barbens foren 4 els joves confirmands. A la Parròquia de Santa Llúcia de la Fuliola eren 3 noies les qui reberen la plenitud de l'Esperit Sant. I a la Parròquia de Sant Andreu d'Ivars d'Urgell foren 6 joves i 2 adults els qui van rebre de mans del Sr. Arquebisbe el sagrament de la Confirmació. Els alcaldes en funcions dels diversos municipis es feren presents a les celebracions i acolliren la vin-

BARBENS

LA FULIOLA

IVARS D'URGELL

guda del Sr. Arquebisbe i a la Fuliola els dirigiren unes emotives paraules. En la festa litúrgica de l'Ascensió del Senyor, l'Arquebisbe a la seva homília subratllà com les oracions litúrgiques d'aquesta festa subratllaven el valor de l'alegria per la Resurrecció del Senyor que avui pujava al cel en l'Ascensió i que ens prometia el do de l'Esperit Sant que celebrarem el proper diumenge en la Pentecosta. Una sola festa, el misteri pasqual de la Resurrecció de Jesús, commemorada en tres moments. El Senyor Jesús puja al cel per mostrar-nos la seva glòria però no ens abandona ni es desentén de nosaltres sinó que ens promet que ens enviarà el seu Esperit Sant.

Al final de cada celebració, l'Arquebisbe Joan-Enric va regalar un Nou Testament a cada jove i adult confirmat.

Confirmacions a Agramunt

Diumenge dia 2 de juny, festa litúrgica de l'Ascensió del Senyor, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 20 joves i 3 adults de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta d'Agramunt. Concelebrà amb l'Arquebisbe el Rector, Mn. Josep Uriel Álvarez Bedoya, i Mn. Ferran Solé, Prevere adscrit a la parròquia. Abans de la celebració va poder trobar-se amb les dues comunitats religioses de la vila, les Concepcionistes i les Filles de Crist Rei. A l'inici, l'Arquebisbe va demanar unir-se en comunió amb el Sant Pare Francesc en el seu viatge a Romania. I a la seva homília va destacar com l'Ascensió significa la Glòria de Jesús que després de la seva vida terrenal, avui el contemplem glorificat: Jesús és Déu. L'Ascensió no significa que Jesús ens hagi abandonat sinó que sempre ens acompanya: pel Baptisme i per la Confirmació ens hem incorporat a Jesús i res no ens pot separar d'Ell. És el nostre Senyor, el Bon Pastor, que estarà amb nos-

altres cada dia fins a la fi del món. Al final de la celebració, l'Arquebisbe regalà als joves un Nou Testament que cada confirmat va besar com a signe d'estimació a la Paraula de Déu. A continuació, els confirmats van passar a venerar la imatge de la Mare de Déu dels Socors amb devoció, a la seva capella de l'església parroquial.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Aquest és el temps de la misericòrdia, és el temps de la pietat del Senyor: obrim el cor perquè Ell vingui a nosaltres» (11 de maig).

@Pontifex: «Déu ha posat en la creació i en el nostre cor aquest projecte: que l'estimem a Ell, als nostres germans i al món sencer; trobem la ve-

ritable felicitat en aquest amor» (13 de maig).

@Pontifex: «Déu es proposa, no s'imposa; il·lumina però no enlluerna» (14 de maig).

@Pontifex: «La paraula de Déu és viva» (Heb 4,12), no mor ni es fa vella, roman per a sempre» (16 de maig).

Inauguració de la restauració de Santa Maria de la Serra, a Burg, Farrera

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir amb el Conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat, Hble. Sr. Damià Calvet, i l'Alcalde de Farrera de Pallars, Il·lm. Sr. Àngel Bringué, la inauguració de la restauració de l'ermita de Santa Maria de la Serra del segle XI, al municipi de Farrera (Pallars Sobirà), el dissabte 22 de juny.

Mons. Vives fou rebut a la seva arribada pel Conseller, membres del Consistori i pel Rector de la Parròquia, Mn. Joan Díes. I van participar Mn. Josep M. Mauri, Vicari general, i Clara Arbués, Delegada diocesana de Patrimoni.

Els treballs de restauració han consistit en la consolidació estruc-

tural de l'edifici i les seves cobertes. S'ha desmuntat la coberta, substituït les bigues malmeses i construït un acabat amb pissarra recuperada del país. També s'han rejuntat tots els paredats, amb morter de calç, deixant a la vista els junts originals encara existents. S'ha reconstruït l'absis i s'ha recuperat la seva volumetria, omplint la gran esquerra amb un mur ciclòpid amb recuperació de les pedres originals. S'ha recuperat la finestra absidal i, a més de l'obertura de portes i finestres, s'han restaurat els brancals, llindes i arcs.

L'ermita de Santa Maria de la Serra, també coneguda com a església de la Mare de Déu de la Serra de Farrera, està situada als

afores del municipi, sobre la carena de la Serra. L'edifici està catalogat com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) i la referència més antiga correspon a la relació d'esglésies parroquials del deganat de Cardós, visitades l'any 1314 pels delegats de l'Arquebisbe de Tarragona. Segons fonts orals, durant la guerra civil l'edifici va servir com a niu de metralladores. Per a aquest ús es va ampliar l'obertura central de l'absis deixant l'esvoranc del mur absidal en l'estat actual, tal com s'aprecia a les imatges.

Els promotors d'aquest projecte són l'Ajuntament de Farrera, el Bisbat d'Urgell i el Departament de Territori i Sostenibilitat, a través de l'Institut Català del Sòl (Incasòl), i forma part del programa «Reviure les velles ciutats», que té com a objectiu la recuperació i rehabilitació del patrimoni històric.

L'acte va tenir diversos parlaments i una actuació poètico-musical, i al final un compartir productes del Pallars.

Trobada anyal de canonges de les diòcesis de Catalunya

Dijous dia 6 de juny es va celebrar la trobada anyal de canonges de les diòcesis amb seu a Catalunya, aquest any a Solsona. Per primera vegada hi van assistir tres canonges de la Seu-Col·legiata de Manresa, i també el Vicari general de Sant Feliu de Llobregat, diòcesi que no té Capítol Catedral, com tampoc no en té el Bisbat de Terrassa. Del Bisbat d'Urgell hi van participar sis canonges capitulars. L'acolliment per part del Sr. Bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, i els seus canonges va ser molt reeixida. Van resar l'Hora entre dia (Sexta) i es va projectar (com a primícia) un bonic documental sobre la diòcesi de Solsona, que properament es projectarà a totes les comarques d'aquell Bisbat.

La visita a la Catedral amb explicacions del seu arquitecte, els va portar a venerar la Mare de Déu del Claustre, patrona de la ciutat. Van celebrar amb tota solemnitat l'eucaristia a la Catedral, presidida pel Sr. Bisbe, i van acabar amb el dinar de germanor i una sobretaula compartint les realitats de les diverses catedrals de les diòcesis amb seu a Catalunya.

Confirmacions a Encamp

Dissabte dia 1 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 15 joves de la Parròquia de Santa Eulàlia de Mèrida d'Encamp, 1 de Canillo, i 1 d'Escaldes-Engordany, a Encamp (Principat d'Andorra). A la seva arribada el Copríncep episcopal fou rebut per la Cònsol Menor de la Parròquia, Hble. Sra. Esther París Riba, i pel Vicari episcopal i Rector d'Encamp, Mn. Antoni Elvira, així com pel Vicari parroquial, Mn. Emili Villegas.

Animà els joves a viure amb alegria la festa de l'Ascensió perquè Jesús que puja al cel no ens deixa sols sinó que ens envia el seu Esperit Sant que misteriosament però realment ens acompanya al

llarg de la vida. En aquest sentit els exhortà a tenir sempre presents les paraules de Sant Pau als cristians de Roma: «Qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima?». Jesús sempre ens estima i encara que siguem pecadors o no responguem al seu amor, Ell sempre ens estima perquè el seu Sagrat Cor és tot de Déu i sempre ple de misericòrdia.

Al final de la Missa, els joves confirmats reberen un Nou Testament de mans del Sr. Arquebisbe i la parròquia els regalà un petit colom de fusta d'olivera fet a Terra Santa com a signe de la pau.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ct 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17) / SI 62 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixeblla de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Melnau, abat.

23. □ Dimarts [Ga 2,19-20 / SI 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303 - Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i patrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cune-gunda, rel. franciscana.

24. ■ Dimecres [Ex 16,1-5.9-15 / SI 77 / Mt 13,1-9]. Sant Victor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria Àngels i Teresa, verges carmelitanes i mrs. a Guadajajara; sant Xarbel Makluf, prev. *Urgell*: ■ Beats Josep Sala i Picó, prev., i companys mrs.

25. ■ Dijous [Fets 4,33;5,12.27.33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21; 12,1-2.24) / SI 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de

Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina.

26. □ Divendres [Ex 20,1-17 / SI 18 / Mt 13,18-23]. Sants Joaquim i Anna, pares de la Benaurada Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dissabte [Ex 24,3-8 / SI 49 / Mt 13,24-30]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Sant Cugat (Cucufate), màrtir barceloní (s. IV), d'origen africà; santes Juliana i Semproniana, verges i màrtirs de Mataró, patrones d'aquesta ciutat;

sant Pantaleó, metge màrtir; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, màrtir.

28. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,20-32 / SI 137 / Col 2,12-14 / Lc 11,1-13]. Sant Pere Poveda, prev. i mr., fund. de la Institució Teresiana; santa Caterina Thomas, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat.

Diumenge XVI de durant l'any (C)

COMENTARI

Resar o treballar pels altres?

Una de les coses més valuades a la Bíblia és l'hospitalitat. Abraham va veure tres homes aturats davant d'ell. Però la lectura ha començat dient que el Senyor s'aparegué a Abraham [el text juga entre el singular i el plural]. És, doncs, una visita del Senyor, que es val d'aquests tres homes per donar-li a Abraham la gran notícia: *L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa haurà tingut un fill*, aquest fill que tant desitjaven. Abraham va hostatjar el mateix Senyor en rebre aquells homes. L'hospitalitat és exercir la caritat.

El mateix veiem a l'evangeli. En aquest cas es tracta d'uns amics de Jesús (tot i que no ho expliciti Lluc): *Jesús entrà en un poblet i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atafegada per obsequiar-lo*. I aquí tenim la disjuntiva: obsequiar Jesús o quedar-se a escoltar-lo. Per això es queixa Marta: *Senyor no us fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li si us plau que m'ajudi*. Semblaria que Marta té tota la raó. I a la seva germana tant se li'n dona la feina. Però la resposta de Jesús pot semblar estranya: *Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor i no li serà presa*. No es tracta d'una oposició: o no fer res o obsequiar Jesús. Escoltar Jesús és la nostra tasca, la nostra feina primordial. Llavors el treball pels altres es farà amb pau, sense neguits, sense preocupacions excessives i Pau ens recordarà que de vegades ens caldrà també la creu: *Estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meva pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist*. El manament de Crist és clar: estimar Déu i estimar els germans: dues coses inseparables. Escoltar primer Crist per poder servir després molt millor els nostres germans. Hem de ser Marta i Maria alhora.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,1-10a)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié corregué a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.» Ells li respongueren: «Molt bé. Fes tal com has dit.» Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després corregué cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

► Salm, responsorial (14)

R. Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?

Qui podrà viure a la muntanya sagrada? / El qui obra honradament i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al proïsme, ni carrega a ningú res infamant, / compten poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així mai no caurà. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,24-28)

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meva pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església. Ara jo soc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri i secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,38-42)

En aquell temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atafegada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, no us fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi.» El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

► Lectura del libro del Génesis (Gn 18,1-10a)

En aquellos días, el Señor se apareció a Abrahán junto a la encina de Mambré, mientras él estaba sentado a la puerta de la tienda, en lo más caluroso del día. Alzó la vista y vio tres hombres frente a él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda, se postró en tierra y dijo: «Señor mío, si he alcanzado tu favor, no pases de largo junto a tu siervo. Haré que traigan agua para que os lavéis los pies y descanséis junto al árbol. Mientras, traeré un bocado de pan para que recobréis fuerzas antes de seguir, ya que habéis pasado junto a la casa de vuestro siervo». Contestaron: «Bien, haz lo que dices». Abrahán entró corriendo en la tienda donde estaba Sara y le dijo: «Aprisa, prepara tres cuartillos de flor de harina, amásalos y haz unas tortas». Abrahán corrió enseguida a la vacada, escogió un ternero hermoso y se lo dio a un criado para que lo guisase de inmediato. Tomó también cuajada, leche y el ternero guisado y se lo sirvió. Mientras él estaba bajo el árbol, ellos comían. Después le dijeron: «¿Dónde está Sara, tu mujer?». Contestó: «Aquí, en la tienda». Y uno añadió: «Cuando yo vuelva a verte, dentro del tiempo de costumbre, Sara habrá tenido un hijo».

► Salmo responsorial (14)

R. Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino. / El que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,24-28)

Hermanos:

Ahora me alegro de mis sufrimientos por vosotros: así completo en mi carne lo que falta a los padecimientos de Cristo, en favor de su cuerpo que es la Iglesia, de la cual Dios me ha nombrado servidor, conforme al encargo que me ha sido encomendado en orden a vosotros: llevar a plenitud la palabra de Dios, el misterio escondido desde siglos y generaciones y revelado ahora a sus santos, a quienes Dios ha querido dar a conocer cuál es la riqueza de la gloria de este misterio entre los gentiles, que es Cristo en vosotros, la esperanza de la gloria.

Nosotros anunciamos a ese Cristo; amonestamos a todos, enseñamos a todos, con todos los recursos de la sabiduría, para presentarlos a todos perfectos en Cristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,38-42)

En aquel tiempo, entró Jesús en una aldea, y una mujer llamada Marta lo recibió en su casa. Esta tenía una hermana llamada María, que, sentada junto a los pies del Señor, escuchaba su palabra. Marta, en cambio, andaba muy afanada con los muchos servicios; hasta que, acercándose, dijo: «Señor, ¿no te importa que mi hermana me haya dejado sola para servir? Dile que me eche una mano». Respondiendo, le dijo el Señor: «Marta, Marta, andas inquieta y preocupada con muchas cosas; sólo una es necesaria. María, pues, ha escogido la parte mejor, y no le será quitada.»